

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 666/2015
09.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца М.Ж. из В., чији је пуномоћник М.Ђ., адвокат из В., против туженог Е.а.д. В., кога заступа Р.В., адвокат из В., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6649/12 од 10.10.2014. године, у седници одржаној 09.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6649/12 од 10.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 1081/10 од 03.02.2011. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог бр. 492 од 09.07.2010. године, да се обавезе тужени да га врати на рад на послове чувара ватрогасца и призна му сва права из радног односа. Ставом другим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 6649/12 од 10.10.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим и трећим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог и према анексу уговора о раду од 03.08.2009. године обављао је послове на радном месту чувар ватрогасац у РЈ К.. Директор сектора подршке код туженог је 19.06.2010. године у периоду између од 02,00 до 03,00 сата ујутру вршио контролу у Радној јединици К.. Том приликом је затекао тужиоца како спава на радном месту у портирници на којој су била затворена врата, угашено светло и висока температура, јер је радила електрична пећ. Решењем директора туженог од 09.07.2010. године тужиоцу је отказан уговор о раду због несавесног и немарног извршавања радних дужности. Претходно је тужиоцу 01.07.2010. године уручено упозорење о постојању разлога за отказ. Упозорење је достављено на мишљење и синдикату који се изјаснио на упозорење.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења као незаконитог.

Према опису послова радног места тужиоца чувар ватрогасац у РЈ К. чува имовину која му је поверена у кругу РЈ К., одговара за сваку несталу ствар у време његовог дежурства, евидентира сваки улазак возила у круг РЈ К., уписује у књигу дежурства тачно време уласка и изласка возила, регистрациони број возила, прегледа терет који се уноси или износи из тог круга и проверава коме је терет упућен и од стране кога, капију на кругу мора држати обавезно затворену и отворати и затварати по потреби, стара се да возила трећих лица која су без налога упућена у ту РЈ не улазе у круг без посебног одобрења директора предузећа, обилази и надгледа објекте, инвентар, машине и друго, будно пази да не дође до пожара, а уколико до тога дође прописан је начин поступања, приликом смене дужан је да упозна наредног чувара о свим запажањима и појавама у кругу које су неуобичајене.

Уговором о раду у члану 16. став 1. алинеја 3 утврђено је да отказни разлог представља непоштовање наведених радних обавеза.

Имајући у виду да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено (а утврђено чињенично стање се по члану 398. став 2. ЗПП у поступку по ревизији не може оспоравати) да је тужилац учинио повреду радне обавезе односно да је поступао супротно опису свог радног места, правилан је закључак нижестепених суда да је на тај начин тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет. Како је процедура отказа спроведена у складу са чл. 180. и 181. Закона о раду, по правилној оцени нижестепених суда не постоје услови за поништај овако донетог решења.

На основу члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**